

Vandstanden i Havet og som Følge deraf ogsaa Vandstanden i Limfjorden er under dagligt Vande, her ligger Hundreder af Tønder Land fuldstændig tørre, har det Løb, som kaldes Krikløbet, ganske den samme Dybde, som det har haft i 100 Aar. Naar man sammenligner Kortet fra 1791 med det sidst optagne fra 1887, viser det sig endog, at 12 Fods Kurven nu ligger nærmere Land, end den laa den Gang. Det vil sige, at Strømmen har uddybet ind mod det høje Land, og dette er ganske simpelt og naturligt foranlediget derved, at den store Indvandring af Sand i Basinet, der har snævret Løbet ind til et Minimum, med det samme har forstærket Hastigheden af Strømmen her og dermed tvungen den til at skære ud i Bunden. Jeg tror, Vestkysthavnkommissionen i høj Grad har undervurderet Nyttens og Mægtigheden af den udadgaende Strøm, der foranlediges ved, at den 5—6 Mile lange Række af Søer, der ligger op gennem Midtthy, helt op Nord for Thisted, har sit samlede Udlob ved Krik. Denne Strøm er saa stærk, at den efter min Overbevisning vedblivende vil kunne holde det snævre Løb frit for Tilsanding, saa meget mere som — og det er ogsaa en Faktor, jeg tror, Kommissionen ikke har haft Øjet tilstrækkeligt aabent for — det jo forholder sig saa, at af de Bestanddele af faste Stoffer, der aflejres paa Østsiden af det store Sandflak, der, som jeg har nævnet, findes i den vestlige Del af Limfjordsbredningen, er det selvfølgelig de letteste, som endnu saa længe, efter at Strømmen har passeret over en Strækning af omtrent en Mil fra Havbarren og ind over det flade Vand, hvor der tidligere har været dybt, men hvor der nu kun er et Par Tommer Vand, kunne holde sig svævende og opslemmede i Vandet, hvorfor det utvivlsomt vil være ulige lettere for Strømmen at skylle dem bort end det svære Sand, som aflejrer sig nærmere inden for Havbarren. Det er jo en Kendsgerning, at naar stærke sandfyldte Vandbølger, som det nu sker daglig ved ethvert Højvande, kastes over den lange og smalle nordre Tange, aflejrer først de grovere Bestanddele sig og derefter de finere, og endelig, naar man kommer længere ned, det overordentlig fint malede Sand, som det er let atter at sætte i Bevægelse, og som derfor ganske sikkert føres ud ad den smalle Rende, som nu udgør Indløbet til Krik. Det er disse Grunde, som have foranlediget mig til at tro, vel ikke, at Vestkysthavnkommissionen har set fejl, thi jeg tør ikke paastaa, at det ikke kan

sande til en Gang før eller senere, men at dette har meget lange Udsigter.

Selv om det imidlertid skulde ske, at der i en nærmere eller fjernere Fremtid skulde blive Vanskelighed ved at holde det smalle Sejlløb til Krik aabent, kan man gøre et af to. Enten kan man lade den Sandpumpemaskine, som alligevel ligger deroppe for Statens Regning, gaa ind og tage et Par Ladninger, hvis det behøves — det er kun ganske lidt. Eller, hvis man ikke vil ofre det, kan man lade Løbet sande til, og saa er i værste Fald de 144,000 Kr. udgivne forgæves. Men saa ere de dog udgivne paa den Maade, at de have gjort Nytte, saa længe Sejlløbet holdes aabent, og i den Tid gjort Nytte omtrent lige saa fuldt som de 970,000 Kr., der skulde anvendes paa Røjensø Odde-Havnen. Tager man Hensyn til Forskellen mellem Forrentningen af de 970,000 Kr. og de 144,000 Kr. med en Rentefod af f. Eks. 4 pCt., vil det ses, at Havnen kun behøver at bestaa og gøre Nytte i lidt over 4 Aar, for at de 144,000 Kr. ere indvundne i den Rentebesparselse, der ligger mellem Renten af 970,000 Kr. og 144,000 Kr. Det er altsaa et ganske simpelt Forsøg paa at undgaa en betydelig Udgift saa længe som muligt, vel at mærke ved at give en mindre Udgift en Gang for alle med nogen Risiko for, at dette Beløb maa ske en Gang kan siges at være forgæves anvendt.

Det er ikke alene, det maa jeg erkende, Fiskeriet, der har Interesse af dette Havneanlæg, men det er i fuldt Maal ligesaa meget de omliggende Sogne. Naar man altsaa ikke alene for Fiskeriets Skyld, men ogsaa for Landboernes Skyld har ønsket et lille Havneanlæg ved Krik, er det fordi der paa dette Sted, jeg vil ikke sige fra Arilds Tid, men i de sidste 50 Aar — saa længe jeg har kendt Forholdene der — har været noget, der hedder Krik Ladeplads, og har været udfoldet der en ikke ganske ringe Udveksling af Varer til og fra Land. Det er ganske vist sket paa den primitive Maade, som anvendes den Dag i Dag, at Skibene ankre op, naar de ikke kunne komme længere paa Grund af Dybdeforholdene, og at de Varer, der ikke som Træ kunne svømme, losses i Baade, der ros saa nær ind til Land, at Vognene kunne køre ud i Vandet til dem, uden at Vandet gaar op over Vognbunden, og tage Varerne med til Land. Det er en noget primitiv Maade, men den bruges den Dag i Dag og kan naturligvis praktiseres. Og til Trods for, at det som sagt er en meget